

Una societat a la corda fluixa: l'habitatge empeny a milers de persones de la diòcesi de Barcelona a l'exclusió social

- 📌 L'habitatge es consolida com el principal factor de desigualtat social, agreujant especialment les condicions d'infants i adolescents
- 📌 Treballar ja no garanteix sortir de l'exclusió: més de la meitat de les persones excloses viuen en llars encapçalades per algú que treballa
- 📌 El cardenal Omella demana no normalitzar la fragilitat social i apel·la a posar les persones més vulnerables al centre de les polítiques públiques

Barcelona, 17 de desembre de 2025 – L'avançament de les dades de l'informe FOESSA de 2025 de la diòcesi de Barcelona dibuixa un **escenari social fràgil, marcat per la incertesa i la vulnerabilitat creixent**. Tot i una lleugera reducció de l'exclusió social respecte al 2018, l'informe alerta que **es consolida un model de societat "a la corda fluixa", on augmenta el nombre de persones que poden caure en exclusió davant qualsevol crisi o contratemps**.

A partir de l'Enquesta EINSFOESSA (Encuesta sobre Integración y Necesidades Sociales), realitzada durant el 2024 a un total de 602 llars i 1.519 persones de la diòcesi de Barcelona, Càritas i la Fundació FOESSA apunten **que gairebé 4 de cada 10 persones viuen en una situació d'integració precària**: tot i no trobar-se en exclusió social, es mantenen al límit, en una posició molt inestable en àmbits com l'habitatge, la feina o la salut. Alhora, **prop del 17% de la població (més de 450.000 persones) viu en situació d'exclusió social, un fenomen que adquireix un caràcter estructural**.

L'habitatge, principal factor de desigualtat

Càritas ha volgut recalcar que les dificultats per accedir a un habitatge digne i assequible són el principal factor de desigualtat social. Més d'un quart de la població de la diòcesi pateix dificultats relacionades amb l'habitatge, afectant 225.000 llars i 730.000 persones. A més, **les dificultats en l'habitatge es multipliquen quan hi ha menors**. "Més del 15% de la població cau en pobresa severa després d'assumir la despesa de l'habitatge. La diferència entre viure en lloguer o propietat és un factor decisiu a l'hora de determinar si et trobes en risc de caure en una situació d'exclusió social", ha detallat Amèlia de Juan, cap de l'Àrea Social, Anàlisi i Incidència de Càritas Diocesana de Barcelona. Per aquest motiu, la responsable de l'Àrea Social de Càritas ha advertit que **són moltes les persones que es veuen obligades a compartir habitatge per poder fer front a les despeses del lloguer, i que el 13,5% ho fa en situacions d'amuntegament greu**. "En 9 de cada 10 llars on les persones es troben amuntegades viuen infants o adolescents. Un infant que viu en aquestes condicions difícilment té els seus drets garantits", ha advertit de Juan.

Infants i adolescents, els més perjudicats

Per aquest motiu, l'entitat ha volgut posar el focus en la infància, com **un dels col·lectius més afectats**. **I de cada 4 menors d'edat es troba en situació d'exclusió social a la diòcesi de Barcelona**. Les llars monoparentals, majoritàriament encapçalades per dones, pateixen un risc d'exclusió 4,5 vegades superior al de les llars sense fills.

Treballar ja no protegeix de l'exclusió

Pel que fa a l'ocupació, i tot i la millora de les dades globals, l'informe constata que treballar ja no garanteix la integració social. “El 57,5% de les persones en exclusió viuen en llars encapçalades per algú que treballa. **La precarietat laboral, especialment al sector serveis –sovint caracteritzat per feines temporals i de baixa remuneració- afecta de manera significativa joves i persones migrades, que continuen registrant taxes d'atur més elevades, tot i haver augmentat la seva presència al mercat laboral**”, han indicat des de Càritas.

El director de Càritas Diocesana de Barcelona, Eduard Sala, ha constatat com les dades confirmen que vivim en una societat a la corda fluixa, on cada vegada més persones es troben en una situació de fragilitat permanent. **“L'habitatge s'ha convertit en el principal factor de desigualtat i el lloguer, lluny de ser una solució, és avui un forat negre que empeny moltes llars a triar entre cobrir necessitats bàsiques com l'alimentació o pagar el lloguer”**, ha lamentat. Pel director de Càritas, **aquesta realitat colpeja amb especial duresa els infants i adolescents, que veuen condicionades les seves oportunitats de futur pel barri i la família on neixen.**

Per Sala, les dades de l'informe FOESSA confirmen que **“no fallen les persones, falla el sistema”**, i que la societat és plenament conscient d'aquesta realitat. En aquest sentit, ha destacat que gairebé dos terços de la població de la diòcesi (64,9%) considera que les administracions públiques haurien de destinar més recursos als serveis socials. **“Hi ha una consciència clara que les ajudes socials no són un privilegi, sinó una necessitat per viure”**, ha subratllat, tot recordant que **8 de cada 10 persones estan totalment o bastant d'acord que les persones que reben ajudes socials les necessiten realment.** Sala ha remarcat que aquestes dades interpel·len directament les institucions i el conjunt de la societat a actuar amb responsabilitat i valentia, perquè **“tenir una vida digna no hauria de dependre de la sort ni de la resistència individual, sinó d'un sistema que posi les persones al centre i garanteixi drets”**, ha conclòs.

Finalment, el Cardenal Joan Josep Omella, Arquebisbe de Barcelona i President de Càritas Diocesana de Barcelona, ha recordat que “el naixement de Jesús ens parla de la fragilitat com a punt de partida de la fe cristiana” i que aquesta vulnerabilitat “és també l'origen de l'Església i una crida permanent a posar les persones més febles al centre”. En aquest sentit, ha subratllat que documents com *Dilexi te* i el Papa Lleó XIV “reafirmen que tota acció social de l'Església neix de la dignitat inviolable de cada persona”. Davant les dades presentades, **Omella ha advertit que es consolida una fragilitat social persistent, i que és un factor que no podem normalitzar.**

Ha recordat que Nadal “no ha de ser en cap cas una evasió davant d'aquesta realitat, sinó una esperança que ens comprometí a tots i totes amb les persones més vulnerables”. Per aquest motiu ha demanat [col·laborar amb Càritas](#), especialment durant aquests dies de Nadal. **“Quan col·laborem amb Càritas, encenem una llum concreta que arriba allà on més falta fa, i fem possible una societat més justa i fraterna”.**

